

ارتباط احساس تنهاي و پرخاشگري با خستگي روانی کارکنان یک واحد نظامی

The relationship between Loneliness, aggression and mental fatigue personnel of a military unit

تاریخ پذیرش: ۹۲/۲/۳۰

تاریخ دریافت: ۹۱/۱۲/۲۶

Savari K.PhD ✉

کریم سواری ✉

Abstract

Introduction: Psychological or mental fatigue is one of the most prevalent problems of modern societies and communities, having numerous pernicious and hurtful effects and consequences. Previously published research indicates that loneliness, isolation and aggression are predictors of mental fatigue of military personnel.

Method: The sample was derived from military personnel in one garrison in Iran. One hundred and fifty participants were selected through accidental or available sampling. Data were collected by Rasel, Latia & Carolina's Questionair of Loneliness, Zahedifar, Najarian & Shokrkon's Quesonair and Sevari's Mental Fatigue Questionair. Since the main aim of the study was to explore the relationship between loneliness, aggression and mental fatigue, a descriptive, correlational design was employed and data were analyzed using statistical package for social sciences (SPSS) 19 software package.

Results: The finding showed that there is a positive significant association between loneliness, aggression and menal fatigue among military fatigue. Regression analysis also indicated that loneliness and aggression are predictors of mental fatigue.

Discussion: The results showed that as the amount of loneliness and aggression decreases, the amount of mental fatigue decreases too. Future researchers are supposed to take the limitations of this study into consideration and investigate the means and procedures of reducing the amount of loneliness and aggression.

Key words: loneliness, aggression, mental fatigue

چکیده

مقدمه: خستگی روانی یکی از موضوعاتی است که در جامعه متمدن امروزی به شدت شایع است و دارای پیامدها و آسیب شناختی روانی متعددی است. بررسی ها نشان می دهد که احساس تنهاي و پرخاشگري از جمله عوامل پيش بين خستگي روانی افراد نظامی به شمار می رود.

روش : کارکنان (پایور و وظیفه) یکی از پادگان های نظامی جامعه آمری تحقیق را تشکیل می دهند. ۱۵۰ نفر از کارکنان شامل ۴۵ پایور و ۱۰ وظیفه به صورت نمونه در دسترس انتخاب شدند. به منظور جمع آوري داده ها از پرسشنامه های احساس تنهاي راسل، لتیشیا و کارولینا (۱۹۸۰)، پرخاشگري زاهدی فر، بخاریان و شکرکن (۱۳۷۹) و خستگي روانی سواری (۱۳۹۱) استفاده شد. از آنجایی که هدف این مطالعه بررسی ارتباط احساس تنهاي و میزان پرخاشگري با خستگي روانی است لذا طرح تحقیق حاضر توصیفی - همبستگی است. برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار SPSS ۱۹ استفاده شد.

نتایج : نتایج نشان داد که بین احساس تنهاي و پرخاشگري با خستگي روانی کارکنان نظامی (پایور و وظیفه) همبستگی مثبت معناداری وجود دارد. تحلیل رگرسیون نیز نشان داد احساس تنهاي و پرخاشگري از عوامل پيش بين خستگي روانی کارکنان نظامی (پایور و وظیفه) است.

بحث : تحقیق حاضر نشان داد که با کاهش احساس تنهاي و پرخاشگري می توان میزان خستگي روانی را کاهش داد. با استناد به یافته های تحقیق به پژوهشگران توصیه می شود که طرق کاهش احساس تنهاي و پرخاشگري (از طریق آموزش عملی) را مورد مطالعه قرار دهند.

کلید واژه: احساس تنهاي، پرخاشگري، خستگي روانی

✉Corresponding Author: Department of Psychology
Payame Noor Ahvaz University, Ahvaz, Iran
E-mail: sevari1347@yahoo.com

✉اگروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور اهواز، اهواز، ایران

در ارتباط است. با توجه به این که انعطاف ناپذیری و خشکی از ویژگی‌های محیط نظامی به شمار می‌رود لذا صاحب‌نظرانی همچون شاو^{۱۶} (۱۹۸۷) معتقد است که خستگی روانی مدام، انزوا و غمگینی از ویژگی‌های محیط نظامی است و به دلیل بسته بودن محیط وجود ارتباطات کم اجتماعی، تاخیر در یافتن دوستان جدید با احساس تنها، افسردگی و تنها اجتماعی در ارتباط است. در همین رابطه، تمپل و رینولدز^{۱۹} (۱۹۹۹) نیز طی مطالعه‌ای نشان دادند که احساس تنها و اضطراب اجتماعی در محیط نظامی بیشتر بوده و عزت نفس افراد پایین تر و ارتباطات همسالان کمتر صورت می‌گیرد. در مطالعه هوگ و همکاران (۲۰۰۴) که بین نیروهای نظامی مستقر در عراق نشان دادند که بیش از ۱۷٪ آنها از نشانه‌های افسردگی عمده، اضطراب و اختلال استرس پس از ضربه رنج می‌برند. بررسی‌های بارتون (۲۰۰۱) و بارتون، آدلر و ویتكاس^{۲۰} (۱۹۹۸) در مطالعات جداگانه نیز نشان دادند که انزوا، ابهام، ضعف و خستگی روانی ناشی از محیط کاری از مهم‌ترین منابع استرس نیروهای نظامی به شمار می‌رود.

سوابق و یافته‌های تحقیق نشان داد که احساس تنها و پرخاشگری از جمله متغیرهایی هستند که با خستگی روانی در ارتباط اند. در همین رابطه فارمر و ساندبرگر (۱۹۸۶)، سومرز و ودانویچ (۲۰۰۰) طی مطالعات جداگانه ای نشان دادند که در محیط‌های نظامی بین احساس تنها، ناامیدی و خستگی همبستگی معناداری وجود دارد. پژوهشگرانی همچون وات و ودانویچ^{۲۱} (۱۹۹۲) به این نتیجه رسیدند که بین تکانش‌وری و تمایل به خستگی روانی در نیروهای نظامی ارتباط معناداری وجود دارد. یافته روب و ودانویچ (۱۹۹۷) نیز نشان داد که بین پرخاشگری نیروهای نظامی و خستگی روانی آنان ارتباط معناداری وجود دارد. در بررسی ملتون و شالنبرگ (۲۰۰۷)، تودمن و لهر(۲۰۰۸) و لپرا^{۲۲} (۲۰۱۱) نیز مشخص شد که بین خستگی روانی، توجه، اضطراب، افسردگی، ناامیدی^{۲۳}، احساس تنها، بی‌هدفی در زندگی و سوء استفاده از مواد در نیروهای نظامی ارتباط معناداری وجود دارد.

مقدمه

در جامعه به اصطلاح مدرن و متمدن امروزی، از خستگی روانی^۱ به عنوان یک فاجعه بزرگ و یک هیجان غیر لذت بخش یاد شده است که توسط انسان‌ها [بیویژه در محیط‌های نظامی]^۲ به فور تجربه می‌شود (کلاب^۳؛ لارسون و ریچاردز^۴؛ میکولاوس و ودانویچ^۵؛ اسپاکس^۶؛ ۱۹۹۵). به عبارت دیگر خستگی روانی یکی از موضوعاتی است که همواره مورد توجه بسیاری از صاحب‌نظران و پژوهشگران بوده و دارای پیامدهای منفی و آسیب شناختی متعددی است (بلسزینسکی، مک کوناگی و فرانکووا^۷؛ ۱۹۹۰؛ کالدول و اسمیت^۸؛ ۲۰۰۶؛ تودمن^۹؛ ۲۰۰۷؛ ملتون و شالنبرگ^{۱۰}؛ ۲۰۰۷؛ تودمن و لهر^{۱۱}؛ ۲۰۰۸). نتایج مطالعات نشان داد که خستگی روانی می‌تواند به صورت غیبت از کار، فقدان رضایت، افزایش تصادفات، کاهش عملکرد در کارهای سخت و تغییرات سطوح عملکرد بروز کند (روگلبرگ^{۱۲}، ۲۰۰۶). در همین رابطه بررسی‌ها نشان می‌دهد که بین خستگی روانی و میزان رخداد رفتارهای منفی، سوء استفاده از مواد (پالسون، کومبز و ریچاردسون^{۱۳}؛ ۱۹۹۰) و قماربازی^{۱۴} (بلسزینسکی، مک کوناگی و فرانکووا، ۱۹۹۰) ارتباط وجود دارد.

هسته اصلی بیشتر اختلالات عاطفی، احساس انزوا و تنها ای است، زیرا آدمیان موجودات اجتماعی هستند و به پشتیبانی، آرامش و اطمینان خاطری که در همکاری‌های گروهی از جانب دیگران فراهم می‌شود نیاز دارند (شیبانی تزریجی و پاکدامن^{۱۵}؛ ۲۰۱۰). شواهد پژوهشی نشان می‌دهد احساس تنها، بسیار گسترده و فراگیر و ۵۰ تا ۵۰ درصد کل جمعیت بالای ۶۵ سال را در بر می‌گیرد (چیانگ و همکاران^{۱۶}؛ ۲۰۰۹). احساس تنها در فلسفه، ادبیات و مذهب نسبت به روانشناسی از تاریخچه نسبتاً طولانی تری برخوردار است (هانکوک، ۱۹۸۶)، به نقل از کروواس-پارلو^{۱۷} (۲۰۰۸)، و شامل تجربه ناخوشایندی است که در پاسخ به نارسانی‌های کمی یا کمی در روابط اجتماعی ظاهر می‌شود (پپلو و پرلمن^{۱۸}؛ ۱۹۸۲) و با بسیاری از متغیرهای شناختی، عاطفی، هیجانی و اجتماعی نیز

مقدار آن ۴٪ به دست آمد. نمره گذاری آن به صورت «هرگز نمره ۱» «به ندرت نمره ۲» «گاهی اوقات نمره ۳» و «غلب نمره ۴» است که ماده‌های شماره ۱-۴-۵-۶-۹-۱۰-۱۵-۱۶-۱۹-۲۰ به صورت معکوس نمره گذاری می‌شوند.

پرسشنامه پرخاشگری: برای سنجش پرخاشگری از پرسشنامه زاهدی فر، نجاریان و شکرکن (۱۳۷۹) استفاده شد. پرسشنامه یاد شده از ۳۰ سؤال و سه مولفه خشم و غصب (۱۴ ماده)، تهاجم و توهین (۸ ماده) و لجاجت و کینه توزی (۸ ماده) تشکیل شده است. پایایی آزمون با روش آلفای کرونباخ برای کل پرسش نامه ۸۷٪، برای مولفه اول ۸۵٪، برای مولفه دوم ۷۶٪ و برای مولفه سوم ۷۵٪، و برای تعیین روایی آن از پرسش نامه‌های شخصیتی آیزنک و MMPI استفاده شد که ضریب همبستگی معناداری بین متغیرها به دست آمد. نمره گذاری آن به صورت چهار درجه ای از هرگز (صفراً) تا همیشه (۳) صورت می‌گیرد.

پرسشنامه تحلیل عاملی شده خستگی روانی: برای اندازه‌گیری متغیر خستگی روانی از پرسشنامه سواری (۱۳۹۱) استفاده شد. این پرسشنامه دارای ۱۳ ماده و دو عامل به نام خستگی روانی ناشی از یکنواختی و نبود تنوع (۸ ماده) و خستگی روانی ناشی از نداشتن انگیزه (۵ ماده) است. پرسشنامه یاد شده بروی ۲۰۰ نفر از دانشجویان دانشگاه پیام نور اهواز اجرا و ساخته شد. برای تعیین پایایی آن از آلفای کرونباخ استفاده شد که آلفای کرونباخ برای کل پرسش نامه ۸۷٪، برای عامل اول (خستگی روانی ناشی از یکنواختی و نبود تنوع) ۸۴٪ و برای عامل دوم (خستگی روانی ناشی از نداشتن انگیزه) ۸۱٪ به دست آمد. روش نمره گذاری آن به صورت مقیاس پنج درجه ای از کاملاً مخالف با امتیاز ۱ تا کاملاً موافق با امتیاز ۵ صورت می‌گیرد. ضمناً سؤوال ۱۱ و ۱۳ منفی می‌باشد. روایی پرسشنامه یاد شده از طریق تحلیل عاملی تاییدی^۲ تعیین و تایید شد ($AGFI=.746$ ، $GFI=.824$ ، $DF=63$ ، $X^2=73/33$)، $RMSEA=.061$ ، $CFI=.85$). برای تحلیل داده‌ها از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۹ استفاده گردید.

در همین راستا رید و رید^{۲۵} (۲۰۰۷) طی مطالعه‌ای نشان داد که احساس تنهایی در بین نظامیان به افزایش اضطراب اجتماعی و خستگی روانی آنان کمک می‌کند. از آنجایی که محیط‌های نظامی از فشارها و بخشنامه‌های خشک و سخت و انعطاف ناپذیر مملو است و برای همه نیروها (چه وظیفه و چه کادر) لازم الاجرا است و تخلف از آنها پیگرد قانونی دارد و با توجه به اینکه در محیط‌های یاد شده احساس تنهایی؛ ابهام؛ ضعف، خستگی روانی، احساس خطر، تکالیف زیاد، فعالیت‌های تکراری و بدون تنوع و طولانی به شدت مشاهده می‌شود (پال، ۲۰۰۶، پال، چارلس و رابرتس^{۲۶}، ۲۰۰۹) لذا با استناد به این مقدمه تحقیق حاضر در صدد پاسخگویی به این سوال است که آیا بین احساس تنهایی و پرخاشگری با خستگی روانی در نیروهای نظامی ارتباط وجود دارد؟

روش

از آنجایی که هدف تحقیق حاضر، بررسی ارتباط احساس تنهایی و میزان پرخاشگری با خستگی روانی در بین نظامیان یکی از پادگان‌های نظامی است. لذا طرح تحقیق، توصیفی از نوع همبستگی است. کارکنان نظامی (پایور و وظیفه) جامعه آماری تحقیق را تشکیل داده و از بین آنها ۱۵۰ نفر (۴۵ پایور و ۱۰۵ وظیفه) به صورت نمونه در دسترس انتخاب شدند. (با توجه به اینکه انتخاب نمونه به صورت تصادفی در محیط‌های نظامی بسیار سخت و تابع مقررات خشک نظامی است لذا برای انتخاب نمونه سعی شد که به محل استقرار نیروها مراجعه و ضمن توضیح اهداف مطالعه، پرسش نامه‌ها در اختیار نیروهای داوطلب قرار داده شود). جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از ابزارهای زیر استفاده شد.

مقیاس تجدید نظر شده احساس تنهایی^{۲۷}: برای سنجش احساس تنهایی از مقیاس راسل، پیلو و کارتونا (۱۹۸۰) استفاده شد. مقیاس یاد شده دارای ۲۰ ماده و توسط شکرکن و میردریکوند (۱۳۷۷)، به نقل از پاشا و اسماعیلی، (۱۳۸۶) ترجمه شد. پایایی آن توسط پاشا و اسماعیلی (۱۳۸۶) تعیین و مقدار آن ۷۱٪ و روایی آن از طریق همبستگی با پرسشنامه اضطراب بررسی و

به ترتیب ۳۵، ۶۵؛ در پرخاشگری ۴۶، ۴۶ و در متغیر خستگی روانی ۱۳ و ۶۴ بوده است.

مندرجات جدول ۲ نشان می دهد که بین احساس تنها ی و خستگی روانی ($r = .345$) و بین پرخاشگری و خستگی روانی ($r = .415$) همبستگی مثبت معناداری وجود دارد. بنابراین با استناد به یافته های این جدول سوال تحقیق تایید می شود.

یافته ها

یافته های توصیفی مربوط به متغیرهای تحقیق در جدول ۱ و ۲ آمده است.

جدول ۱ نشان می دهد که میانگین و انحراف معیار نمرات آزمودنی ها در متغیر احساس تنها ی ۴۷/۵۱ (۶/۲۱) در پرخاشگری ۷۵/۲۲ (۱۲/۹۷) و در خستگی روانی ۳۸/۰۹ (۷/۷۴) به دست آمد. ضمناً کمترین و بیشترین نمره در متغیر احساس تنها ی

جدول ۱- شاخص های آماری متغیرهای تحقیق (میانگین، انحراف معیار، کمترین نمره و بیشترین نمره)

نام متغیر	میانگین	انحراف معیار	کمترین نمره	بیشترین نمره
احساس تنها ی	۴۷/۵۱	۶/۲۱	۶۵	۳۵
پرخاشگری	۷۵/۲۲	۱۲/۹۷	۱۰۴	۴۶
خستگی روانی	۳۸/۰۹	۷/۷۴	۶۴	۱۳

جدول ۲- ضرایب همبستگی احساس تنها ی و پرخاشگری با خستگی روانی

متغیر	۱	۲	۳
خستگی روانی	-	.۳۴۵	.۴۱۵
احساس تنها ی	-	-	.۲۸۷
پرخاشگری	-	-	-

$$P \leq .005$$

متغیر ملاک یعنی خستگی روانی را تبیین می کند. نتایج مربوط به ضرایب رگرسیون مندرج در سطر آخر جدول نشان می دهد که متغیر احساس تنها ی و پرخاشگری به طور معناداری واریانس خستگی روانی را تبیین می کند. (لازم به ذکر است که در جدول زیر، F به همبستگی چند گانه، RS به ضریب تعیین، P به مقدار نسبت F و P به سطح معناداری اشاره دارند).

نتایج حاصل از تحلیل رگرسیون نشان می دهد بین متغیرهای پیش بین (احساس تنها ی و پرخاشگری) با خستگی روانی ضریب همبستگی چند گانه ($MR = .312$) وجود دارد که در سطح $1 < P < .0001$ معنادار است و مقدار آن نیز از ضرایب همبستگی ساده هر یک از آن متغیرها با خستگی روانی بیشتر است. در مجموع این دو متغیر پیش بین، $.95 / 0.05$ واریانس

جدول ۳- نتایج تحلیل رگرسیون متغیرهای پیش بین (احساس تنها ی و پرخاشگری) با خستگی روانی

پیش بین	متغیرهای	MR	RS	F P	احساس تنها ی	پرخاشگری	احساس تنها ی

مشکلات سازشی شده و ناتوانی در حل مشکلات یاد شده ممکن است آنها را با آشفتگی های هیجانی، افزایش حساسیت نسبت به محرک های بیرونی، اضطراب، ناراحتی، تغییرات خلقی و افسردگی دچار کند (فتحی آشتیانی و اسلامی، ۲۰۰۱). به عبارتی مسائل ناشی از طبیعت کاری نیروهای مسلح، نوع کار، وضعیت محیطی، اداری و انضباطی آنها و به طور کلی ویژگی های شیوه اعمال مدیریت و فرماندهی، علاوه بر این که می تواند اداره یک سازمان با ابعاد وسیع نظامی را سهل الوصول و کارآمد نماید بلکه به همان اندازه نیز می تواند مشکلاتی را فرا روی سازمان و نیروهای آن ایجاد کند (اصغر زاده گلزار، ۱۳۷۹، ص. ۳). در این زمینه زیونگ، زانگ، ما، لی و لی^{۳۳} (۲۰۰۵) طی تحقیقی نشان دادند که درصد سربازان مشغول دوره آموزش نظامی علائم افسردگی، تنهایی و انزوا را نشان دادند به طوری که این افسردگی و تنهایی در افراد دارای تحصیلات بالاتر، شهری، باسابقه و افراد دارای آسیب بدنی، بیشتر بود. در رابطه با اهمیت موضوع احساس تنهایی و اثرات آن به ویژه در محیط نظامی بایستی گفت که برخی از صاحب‌نظران همچون وانگ، اسنایدر و کاس^{۳۴} (۲۰۰۱) و هنریج و گالون (۲۰۰۶) معتقدند که احساس تنهایی بر سلامت جسمی- روانی و نحوه زندگی و میزان رضایت از زندگی افراد نظامی تاثیرگذار است. به عبارت دیگر احساس تنهایی باعث می شود کارکنان نظامی هنگام مواجهه با مشکلات بدون یار و مددکار بمانند و خود را تنها یافته و احساس نالمنی کنند.

از آنجایی که انسان موجودی اجتماعی است لذا به نظر می رسد که برقراری روابط اجتماعی گرم با دیگران، بودن در جمع اطرافیان، دید و بازدید و صله رحم از مهم ترین عوامل پیشگیری از بسیاری از نگرانی ها و از جمله خستگی روانی به شمار می رود. به همین جهت در جوامعی که پیوند اجتماعی ضعیف و کم رنگ است (بویژه در محیط خشک نظامی)، خستگی روانی شیوع بیشتری دارد. در رابطه با احساس نیاز به برقراری ارتباطات اجتماعی، دبیر

بحث و نتیجه گیری

تحقیق حاضر ارتباط متغیرهای احساس تنهایی و میزان پرخاشگری با خستگی روانی در کارکنان (پایور و وظیفه) یکی از پادگان های نظامی مورد مطالعه و بررسی قرار گرفت. نتایج تحقیق حاضر نشان داد که بین احساس تنهایی و خستگی روانی ارتباط مثبت معناداری وجود دارد. نتایج پژوهشی ملتون و شالبرگ (۲۰۰۷)، تودمن و لهر (۲۰۰۸) و لپرا (۲۰۱۱) از یافته تحقیق حاضر حمایت می کنند. در همین رابطه فارمر و ساندبرگر (۱۹۸۶)، سومرز و ودانویچ (۲۰۰۰) معتقدند که احساس تنهایی و نالمیدی با خستگی روانی رابطه دارند. از آنجایی که بررسی های بارتون (۲۰۰۱) و بارتون، آدلر و ویتکاس (۱۹۹۸) در مطالعات جداگانه خود نشان دادند که انزوا، ابهام، ضعف و خستگی روانی ناشی از محیط کاری از مهمترین منابع استرس نیروهای نظامی به شمار می رود لذا زندگی انسان ها به ویژه نظامیان با مجموعه ای از شادی و رنج و تلحی و شیرینی همراه است. یعنی زندگی، میدان جنگی است که هر کس در آن سهمی از پیروزی و شکست را تجربه می کند. به عبارت دیگر: «زندگی جنگ است جانا بهر جنگ آماده شو ». در همین راستا رید و رید (۲۰۰۷) نیز مدعی شد که احساس تنهایی در بین نظامیان به افزایش اضطراب اجتماعی و خستگی روانی کمک می کند. نتایج مطالعه شاو (۱۹۸۷) هم حاکی از آن است که خستگی روانی مداوم، انزوا و غمگینی از ویژگی های محیط نظامی است و به دلیل بسته بودن محیط و وجود ارتباطات کم اجتماعی، تاخیر در یافتن دوستان جدید با احساس تنهایی، افسردگی و تنهایی اجتماعی در ارتباط است. در بررسی دیگری تمپل و رینولدز (۱۹۹۹) نشان دادند که احساس تنهایی و اضطراب اجتماعی در محیط نظامی بیشتر بوده و در عوض عزت نفس افراد آن پایین و ارتباطات همسالان کمتر است.

به نظر می رسد برخی از نیروهای نظامی به علت احساس تنهایی شدید و عدم دریافت کمک، دچار

هستند و راه پیشرفت را برخود مسدود می بینند، آنها که در فکر حل مسائل لایتحلی هستند و این امر زجرشان می دهد، دچار خستگی روانی اند. دومین یافته تحقیق حاضر این بود که بین میزان پرخاشگری نیروهای نظامی و خستگی روانی ارتباط مثبت معناداری وجود دارد. نتایج تحقیقات وات و ودانویج (۱۹۹۲) و روپ و ودانویج (۱۹۹۷) از یافته این تحقیق حمایت می کند. در تبیین این یافته باید گفت که در محیط های نظامی مسئله اطاعت از ماقوقد و مراجع قدرت اهمیت زیادی دارد. هر چند این سلسله مراتب قدرت در سایر ارگان ها نیز وجود دارد، مانند اطاعت کارمندان از رئیس، اما به شدتی که در واحدهای نظامی اعمال می شود، نیست. به عبارت دیگر از آنجایی که محیط نظامی، محیطی خشک و بدون انعطاف است لذا زمینه بروز پرخاشگری در آن محیط بالاست و با استناد به همین دلیل، پرخاشگری از عوامل بروز خستگی روانی در آن محیط به شمار می رود. در همین راستا محمدی (۲۰۰۳) معتقد است که فشار روانی ناشی از نوع شغل، ماموریت های پیچیده، قوانین سخت، احتمال معلولیت، اسارت و حتی مرگ، از جمله مسائلی هستند که احتمال آنها در مشاغل نظامی بسیار بیشتر از مشاغل غیرنظامی است. دانیل (۱۹۹۷) به نقل از پال، (۲۰۰۶) نیز خاطر نشان می کند که در جامعه امروزی به ویژه به دلیل ماهیت کار نظامیان، انواع اختلالات روانی شامل اضطراب، تنیدگی و افسردگی شایع است، به گونه ای که تعداد زیادی از این مشکلات رنج می برند و سالانه هزینه های سرسام آوری صرف درمان این اختلالات می شود. در همین رابطه وات و ودانویج (۱۹۹۲) و روپ و ودانویج (۱۹۹۷) در بررسی های خود نشان دادند که بین تکائش وری و تمایل به خستگی روانی نیروهای نظامی ارتباط وجود دارد. تحلیل رگرسیون چند متغیره نشان داد که از جمله عوامل پیش بین خستگی روانی می توان به متغیرهای احساس تنها ی و پرخاشگری، اشاره کرد.

همانطور که قبل از اشاره شد احساس تنها ی در ایجاد

سیاقی (۱۳۷۵، ص ۵۳) می نویسد : در اواخر دهه ۱۹۸۰ جهت خرید داروهای خواب آور و آرام بخش در سوئد به طور متوسط سالیانه حدود پنج میلیارد کرون، صرف می شود و مصرف آن در فصل زمستان، به ویژه در حوالی تعطیلات عید سال نو مسیحی که احتیاج به ارتباطات بیشتر احساس می شود، افزایش پیدا می کند. بدیهی است که احساس تنها ی می تواند به خستگی منجر شود، زیرا افراد تنها همیشه احساس خستگی می کنند و به عبارتی احساس تنها ی در گرایش افراد به خستگی روانی تاثیر گذار است. به عبارت دیگر و با وجود شواهد پژوهشی تکراری بودن فعالیت های نظامی، نداشتن تنوع کاری در محیط کار، انعطاف ناپذیر بودن مقررات نظامی و عدم سرپیچی از آنها، نداشتن سرگرمیهای غیر نظامی، به احساس خستگی روانی افراد نظامی کمک می کند.

از آنجایی که میکالوس و ودانویج (۱۹۹۳) معتقدند که اصطلاح خستگی به دامنه وسیعی از تجارب نامطلوب گفته می شود که به صورت ناراضایتی و اجتناب درونی ناشی از محیط یکنواخت و تحرک ناکافی ظاهر می گردد، لذا در باره علل و منشأ خستگی روانی، بایستی از مسائل و زمینه های متعددی از قبیل حوادث تلخ و پی آمدهای ناگوار زندگی نام برد. در این زمینه فیشر^{۳۵} (۱۹۹۳) و هاریس^{۳۶} (۲۰۰۰) معتقدند که عوامل درونی شناختی از قبیل ضعف توجه به ایجاد خستگی روانی کمک می کند. بنابر نتایج دیگر پژوهش ها، ناتوانی در مشغولیت خود و ضعف توجه پایدار از دیگر علل خستگی روانی است (کریر، چاین و سمایلک^{۳۷}، ۲۰۰۸). بسیاری از افراد خسته، از آن بابت که همه زندگیشان با شکست همراه بوده است، به هر جا که پا گذاشته اند نکبت و بدینختی وجود داشته و گاهی به خاطر گناهی که مرتکب شده و نافرمانی که انجام داده اند، دچار احساس خستگی روانی می شوند. احساس خستگی روانی ممکن است ناشی از وجود دردهای درونی انسان باشد که نمی تواند آن را به زبان آورد ولی بیان آن موجب رسوبی و عقوبت است. آنها که در موقعیت نا امید کننده ای

- 31-comparative fit index
 32-root-Mean-Square-error of approximation
 33-Xiong , Zhang , Ma , Li & Li
 34-Wang , Snyder & Kaas
 35-Fisher
 36-Harris
 37-Carrier, Cheyne & Smilek
- منابع**
- ۱-اصغرزاده گلزار، غلامرضا (۱۳۷۹). بررسی علل جرایم سربازان وظیفه لشکر ۵ نصر، پایان نامه کارشناسی ارشد مدیریت امور دفاعی. دانشکده فرماندهی و ستاد سپاه پاسداران انقلاب اسلامی.
  - ۲-پاشا، غلامرضا و اسماعیلی، سمیه (۱۳۸۶). مقایسه اضطراب، ابراز وجود، احساس تنهایی و عملکرد تحصیلی دانش آموزان شیه خانواده و بی سرپرست و دانش آموزان عادی استان خوزستان. *فصلنامه یافته های نو در روانشناسی*. سال اول. شماره ۴، ص ۲۲-۳۵.
  - ۳-دبیر سیاقی، منوچهر (۱۳۷۵). در غرب چه می گذرد. تهران : انتشارات بحر العلوم.
  - ۴-زاهدی فر، شهین، نجاریان، بهمن و شکرکن، حسین (۱۳۷۹). ساخت و اعتباریابی مقیاسی برای سنجش پرخاشگری. *مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز*. دوره سوم، سال هفتم، شماره های ۱ و ۲. ص ۷۳-۱۰۲.
  - ۵-سواری، کریم (۱۳۹۱). ساخت و اعتباریابی پرسشنامه خستگی روانی. *تحقیق چاپ نشده*.
  - 6- Bartone, P. T. (2001, June). Psychosocial stressors in future military operations. Paper presented at the Cantigny Conference Series on Future of Armed Conflict, Wheaton, IL.
  - 7- Bartone, P. T., Adler, A. B.,&Vaitkus, M. A. (1998). Dimensions of psychological stress in peacekeeping operations. *Military Medicine*, 163, 587-593.
  - 8- Blaszczynski,A., McConaghly, N., & Frankova, A. (1990). Boredom proneness in psychopathological gambling. *Psychological Reports*, 67, 35-42.
  - 9- Caldwell, L. & Smith, E. (2006). Leisure as a context for youth development and delinquency prevention. *The Australian and New Zealand Journal of Criminology*, 39, 398-418.
  - 10- Carrier, J., Cheyne, J., & Smilek, D. (2008). Everyday attention lapses and memory failures: The affective consequences of mindlessness. *Consciousness and Cognition*, 17, 835-847.
  - 11- Chiang, J, Chu, H, Chang, H, Chung, M, Chen, C, Chiou, H & Chou, K. (2009). The effect of reminiscence therapy on psychological well-being, depression, and loneliness among the institutionalized aged. *Journal of geriatric psychiatry*; 25(4): 380-8.
  - 12- Daniel, M. (1997). The influence of exercise on mental health Arizona state university. *PCPFS Res Diges*.12(2):35-80.
  - 13- Farmer, R. & Sundberg, N. (1986). Boredom proneness: The development and correlates of a new scale. *Journal of Personality Assessment*, 50(1), 4-17.
  - 14- Fathi-Ashtiani, A, & Islami, H. (2001). Evaluation factors causes of suicide and mental damage in troops, from 1989 to 1998. *Mil Med J*.3(4):245-50.
  - 15- Fisher, C. (1993). Boredom at work: A neglected concept. *Human Relations*, 46(3), 395-417.
  - 16- Harris, M. (2000). Correlates and characteristics of boredom proneness and boredom. *Journal of Applied Social Psychology*, 30(3), 576-598.
  - 17- Henrich, M, & Gullone, E. (2006). The clinical significance of loneliness:A Literature view. *Clinical Psychology Review*. 26(6): 695-718.
  - 18- Hoge, C.W., Castro, C. A., Messer, S. C., McGurk,

خستگی روانی افراد نظامی موثر است و با توجه به اینکه تحقیق حاضر نشان داد احساس تنهایی و پرخاشگری با خستگی روانی در نیروهای نظامی ارتباط دارد لذا مسئولان امر باید برای کاهش احساس خستگی در محیط های نظامی تلاش کرده و روابط اجتماعی موجود در بین نیروهای نظامی را تقویت نموده و روش های گسترش آنها را مورد مطالعه علمی قرار دهند. از طرفی پیش بینی مراسم و مناسبات های اجتماعی مناسب با اقلیم در محیط نظامی نیز می تواند زمینه برقراری روابط اجتماعی را در آنان فراهم کند. دعوت از سخنرانان ماهر، تشویق مشارکت حداکثری نیروهای نظامی در نمازهای یومیه، برقراری مسابقات ورزشی در کاهش احساس تنهایی و پرخاشگری آنان بی تاثیر نخواهد بود. ضمنا برای کاهش خستگی روانی می توان از روش های گوناگونی مانند معشرت نیکو، القایات مثبت، ایجاد زمینه برای موفقیت، ابراز مهر، تغییر محیط، ایجاد تنوع در زندگی، بازی و گردش، کار و اشتغال و تقویت مذهبی استفاده کرد.

پی نوشت ها

- 1-boredom
- 2-Klapp
- 3-Larson & Richards
- 4-Mikulas & Vodanovich
- 5-Sparks
- 6-Blaszczynski, McConaghly & Frankova
- 7-Caldwell & Smith
- 8-Todman
- 9-Melton & Schulenberg
- 10-Todman & Lehr
- 11-Rogelberg
- 12-Paulson, Coombs & Richardson
- 13-gambling
- 14-Sheibani Tezerji & Pakdaman
- 15-Chiang et al
- 16-Krause-Parello
- 17-Peplau & Perlman
- 18-Shaw
- 19-Temple & Reynolds
- 20-Bartone , Adler, Vaitkus
- 21-Sommers & Vodanovich
- 22-Watt & Vodanovich
- 23-LePera
- 24-hopelessness
- 25-Reid & Reid
- 26- Paul , Charles & Robert
- 27-University of California losangeles lonelines
- 28-confirmatory factor analysis
- 29-goodness of fit index
- 30-adjusted goodness-of-fit index

- 31- Rogelberg, S. (Ed.) (2006). *The Encyclopedia of Industrial and Organizational Psychology*, Volume 1. Thousand Oaks, California: Sage Publishing.
- 32- Rupp, D. & Vodanovich, S. (1997). The role of boredom proneness in self-reported anger and aggression. *Journal of Social Behavior and Personality*, 12(4), 925-936.
- 33- Russel, D, Letitia, A. Peplau and Carolina, E (1980). University of California los angeles lonee liness(UCLA). *Journal of personality and Social psychology*, 39(3),12-480.
- 34-Sheibani, Tezerji F & Pakdaman, S. (2010). Effect of music therapy, reminiscence and performing enjoyable tasks on loneliness in the elderly. *Journal of applied psychology*. 4(3): 55-68.
- 35-Shaw, J.(1987). Children in the military. *Psychiatr Ann*: 17: 539-44.
- 36-Sommers, J. & Vodanovich, S. (2000). Boredom proneness: Its relationship to psychological and physical health symptoms. *Journal of Clinical Psychology*, 56(1), 149-155.
- 37-Spacks, P. (1995). *Boredom: The literary history of a state of mind*. Chicago, IL: University of Chicago Press.
- 38-Temple, J & Reynolds,A.(1999). School mobility & achievement.*Journal Sch Psychol* , 37: 355-77.
- 39-Todman, M. (2007). Psychopathology and Boredom: A Neglected Association. In K.A. Fanti (Ed.) *Psychological Science: Research, Theory and Future Directions* Athens: ATINER press.
- 40-Todman, M, & Lehr, E. (2008). Boredom and boredom proneness in children: implication for academic and social adjustment. 2nd International Conference on Psychology, Athens Greece, 1-14, 14-17.
- 41-Wang, J, Snyder, M, & Kaas, M. (2001). Stress, loneliness and depression in Taiwanese rural community welling elders. *International Journal of Nursing Studies*. 38: 339-47.
- 42-Watt, J. & Vodanovich, S. (1992). Relationship between boredom proneness and impulsivity. *Psychological Reports*, 70, 688-690.
- 43- Xiong H, Zhang Y, Ma F, Li Y, & Li L. (2005). An investigation of the prevalence of depressive symptoms in soldiers during military training. *Prev Med*.41(2):642-5.
- D., Cotting, D. I.,&Koffman, R. L. (2004). Combat duty in Iraq and Afghanistan, mental health problems, and barriers to care. *New England Journal of Medicine*, 351, 13-22.
- 19- Klapp, O. (1986). *Overload and boredom*. New York: Greenwood Press.
- 20- Krause-Parello, C. (2008). Loneliness in the school setting. *Journal of School Nursing*, 24 (2), 66-70.
- 21- Larson, R. & Richards, M. (1991). Boredom in the middle school years: Blaming schools versus blaming students. *Am ericanjournal of Education*, 99(4), 4 1 8-443.
- 22- LePera, N. (2011). Relationships Between Boredom Proneness, Mindfulness, Anxiety, Depression, and Substance Use. *The New School Psychology Bulletin*.8,2,15-25.
- 23- Mikulas, W. & Vodanovich, S. (1993). The essence of boredom. *The Psychological Record*, 43, 3-12.
- 24- Melton, A & Schulenberg, S. (2007). On the relationship between meaning in life and boredom proneness: examining a logotherapy postulate. *Psychol Rep*. 101(3 Pt2):1016-22.
- 25- Mohammadi, G. (2003). *Investigation of effective factors of job satisfaction on military forces*. Tehran: Sepah's Woman's Affairs Office.
- 26- Paul T. Bartone, "Resilience under Military Operational Stress: Can Leaders Influence Hardiness?" *Military Psychology* 18, (2006), S131–S148.
- 27- .Paul T. Bartone, Charles R. Barry, and Robert E. Armstrong, To Build Resilience: Leader Influence on Mental Hardiness, *Defense Horizons* 69 (Washington, DC: Center for Technology and National Security Policy, 2009).
- 28- Paulson, M., Coombs, R. & Richardson, M. (1990). School performance, academic aspirations, and drug use among children and adolescents. *Journal of Drug Education*, 20(4), 289-303.
- 29- Peplau, L. & Perlman, D. (1982). Perspectives on loneliness. In L. A. Peplau & D. Perlman (Eds.), *Loneliness: A sourcebook of current theory, research and therapy*_ New York: John Wiley & Sons.
- 30- Reid, D. J., & Reid, F. J. M. (2007). Text or talk? Social anxiety, loneliness, and divergent preferences for cell phone use. *CyberPsychology & Behavior*, 10(3), 424–435.